

РЕШЕНИЕ

№ 3352

гр. София, 26.02.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, 182 СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и девети януари през две хиляди двадесет и четвърта година в следния състав:

Председател:

при участието на секретаря

като разгледа докладваното от Гражданско дело № 20221110150739 по описа за 2022 година

Производството е образувано по искова молба от „.....“ ЕАД против Д. Ж. Е., ЕГН *****, за признаване за установено по отношение на ответника, че дължи на „.....“ следните суми: **2113,11 лева** - главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за периода 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., мораторна лихва за забава в размер на **295,41 лева** за периода 15.09.2018 г. до 15.10.2020 г., както и сумата за дялово разпределение за периода 01.09.2017 г. до 30.04.2019 г. в размер на **16,43 лева** - главница и мораторна лихва за забава в размер на **3,44 лева** от 31.10.2017 г. до 15.10.2020 г., ведно със законните лихви върху двете главници от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 27.10.2020 г. до окончателното плащане – част от суми, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 52335/2020 по описа на Софийски районен съд, 148.състав. Претендират се разноски.

В исковата молба и уточнителната молба (на лист 58-59 по делото) се твърди, че вземанията са възникнали по повод консумирана и незаплатена от ответника топлинна енергия и услуга дялово разпределение за топлоснабден имот: гр. аб. №: ..., ИД №:, за посочения по-горе период. Сочи се, че ответникът е клиент на топлинна енергия за битови нужди по смисъла на § 190 от ДР на Закона за енергетиката като собственик на процесния имот по силата на наследствено правоприемство от Твърди се, че за сградата - етажна собственост, в която се намира имотът на ответника, е сключен договор за извършване на услугата дялово разпределение на топлинна енергия с „.....“ ЕООД, в изпълнение на разпоредбата на чл. 138б от Закона за енергетиката. Съгласно чл. 155, ал. 1, т. 2, сумите за топлинна енергия за

процесния имот били начислявани от ‘.....’ ЕАД по прогнозни месечни вноски, като след края на отоплителния период били изготвяни изравнителни сметки на база реален отчет на уредите за дялово разпределение в съответствие с разпоредбата на чл. 71 от Наредба № 2 от 28 май 2004 г. за топлоснабдяването.

В срока по чл. 131 ГПК ответникът не е подал писмен отговор в срока. Подал е възражение по чл. 414 ГПК по ч.гр.д. № 52335/2020 г. на СРС, като на основание приетото в т.11а от Тълкувателно решение № 4 от 18.06.2014 г. по тълк.д. № 4/2013 г. на ОСГТК на ВКС, съдът дължи произнасяне по направените от длъжника възражения и оспорвания, обективирани във възражението по чл. 414 ГПК. В случая длъжникът – ответник в настоящето производство – е посочил, че е собственик само на $\frac{1}{4}$ от процесния топлоснабден имот, поради което не дължи $\frac{1}{2}$ част от задълженията. Сочи още, че партидата е на името на брат му, който е собственик на $\frac{3}{4}$ от имота.

В проведеното по делото открито съдебно заседание ищецът поддържа предявените искове.

В становище (на лист 71) конституираното трето лице – помагач – „.....“ ЕООД на страната на ищеца – „.....“ ЕАД, поддържа, че дяловото разпределение за процесния имот е извършено в съответствие с действащите през периода нормативни актове.

Като разгледа доказателствата по делото с оглед твърденията и възраженията на страните съдът намира за установена следната фактическа обстановка:

Съгласно Договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавните имоти (на лист 117) на 06.11.1990 г. ... са придобили правото на собственост върху апартамент, находящ се в гр.

Съгласно удостоверение за наследници, изх. № ... от 28.11.2023 г., издадено от (на лист 114) ..., ЕГН: *****, е починал на 25.07.2002 г. и е оставила за свои наследници по закон, ЕГН: ***** (съпруга) и ..., ЕГН: ***** (син).

Съгласно удостоверение за наследници, изх. № ... от 28.11.2023 г., издадено от (на лист 115) ... е починала на 02.03.2005 г. и е оставил за свои наследници по закон Д. Ж. Е., ЕГН: ***** (син) и ..., ЕГН: ***** (син).

Видно от Списък на етажните собственици, ползващи топлинна енергия от „.....“ ЕАД (на лист 24-25), приложен към Протокол от общо събрание на етажните собственици от 21.07.2002 г., под № 3 в списъка е посочен, ЕГН:*****.

Видно от представените по делото протоколи за неосигурен достъп (на лист 74) на 23.04.2018 г., 07.05.2018 г. и 11.05.2018 г. до не е осигурен достъп за отчет.

Видно от формуляр за отчет (на лист 75) на 08.05.2019 г. е извършен отчет на уредите в имота.

Съгласно заключението на изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза, което съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано (на лист 92-99) постъпилата топлинна енергия в сградата-етажна собственост на адрес: гр. се измерва с определено от Закона за енергетиката средство за измерване за търговско плащане – общ топломер, който е монтиран в абонатната станция. Топломерът в абонатната станция се отчита по електронен път в началото на всеки месец чрез уред с четяща глава „терминал“. Фирмата за дялово разпределение разпределя топлинната енергия, потребена от абонатите през отчетния месец съобразно действащата към периода нормативна уредба.

Отчетите на общия топломер в сградата-етажна собственост за процесния период са предоставени от ищеца на вещото лице в разпечатка за отчетената и начислена енергия. В нея са записани показанията на общия топломер, технологичните разходи в абонатната станция и енергията, която трябва да бъде разпределена като потребена между абонатите на топлинна енергия. Стойностите в разпечатката за отчетената от общия топломер енергия са получени от информационния масив на ищеца, където се съхраняват данните от отчетите на уреда от монтирането му до настоящия момент. Фирмата за дялово разпределение в блока през разглеждания период е фирма „.....“ ЕООД, която е извършила разпределението на топлинна енергия по отчет на топлинните разпределители и водомерите за топла вода в сградата. По данни на фирмата за дялово разпределение в ап. 50 има две присъединени отоплителни тела към вътрешната отоплителна инсталация с монтирани на тях топлинни разпределители и един демонтиран радиатор. В жилището няма узаконен водомер за топла вода. За отоплителен период 2017/2018г. не е

осигурен достъп до имота за извършване на отчет. На вещото лице са представени протоколи за неосигурен достъп на дати: 07.05.2018г. - първа обявена дата за отчет и на 11.05.2018г. - втора обявена дата за отчет. Поради липса на отчет на уредите, енергията за отопление за този период е изчислена от фирмата за дялово разпределение по служебен разход на максимална мощност на радиаторите по реда на т.6.7. от Наредба № 16-334/06.04.2007 г. Потребителите, неосигурили достъп, могат да поискат допълнителен отчет и преработване на изравнителната сметка по реда на чл. 70, ал. 5 от Наредбата в 3- месечен срок от получаване на изравнителната сметка от определеното от етажната собственост лице. На вещото лице не е представен документ за искане от ответника на допълнителен отчет, както и документ, удостоверяващ, че след получаване на изравнителната сметка абонатът е оспорил начислените му суми. Отчетените и изчислени с максимален специфичен разход на сградата единици, по които се изчислява топлинната енергия за отопление на имота, са: за период 2017-2018г. - 4151,649 изчислени единици; за период 2018-2019 г. - 3319 отчетени единици. Тези единици, умножени със специфичния разход на енергия за една единица и действащата към съответния период цена на топлоенергията, формират сумата за отопление на имота. Вещото лице посочва, че в процесния имот няма узаконен топъл водомер. Сумите за топла вода са формирани на база един потребител, съобразно чл. 69, ал. 4, т. 2, б) от Наредба № 16-334/06.04.2007 г., изм. и доп. ДВ., бр.42/09.06.2015 г. Изчислената консумация за ответника по периоди е: за отчетен период 2017-2018г.: 101,36 м³ за 362 работни дни на абонатната станция, за отчетен период 2018-2019г.: 100,80 м³ за 360 работни дни на абонатната станция: 201,60 м³ коригиран разход към отчета на общия топломер. Начисленото количество топла вода, умножено с разхода на топлинна енергия за загряване на 1м³ вода в съответствие с нормативните наредби за дадения период и действащата към момента цена, дава стойността за битова гореща вода. На вещото лице е представен Акт за разпределение на кубатурата в жилищната сграда, съставен през м.08.1991г. при присъединяване на сградата към топлопреносната мрежа, който не е подписан от председателя на домсъвета. Този акт е за типов тристаен апартамент в блока. В него е изчислен обема на имота по помещения и общо, като са прибавени и припадащите му се части от общите части на сградата - стълбище. Според този документ процесния имот е с пълен отопляем обем

194 м3. Изчислената енергия за сградна инсталация на абоната е за пълния отопляем обем – 194 м3. Фирмата за дялово разпределение „.....” ЕООД е изготвила информация за дялово разпределение на разхода на топлинна енергия след края на всеки отоплителен период и след отчитане на топлоразпределителите и водомерите за топла вода в имотите на абонатите. Титуляр на партидата на аб.№ ... през исковия период е Начислените суми за топлинна енергия за абонатен № ..., които се фактурират ежемесечно на абоната от „.....” ЕАД, са изчислени по прогнозен дял от предишен период. Този прогнозен дял се определя от фирмата за дялово разпределение според потреблението на топлинна енергия от абоната през предходния отчетен период съгласно Наредба № 16-334 от 06.04.2007 г. за топлоснабдяването, обн. ДВ. бр.34/24.04.2007 г., изм. и доп. ДВ., бр. 94 от 29.10.2013 г. Вещото лице посочва, че начислените суми за имота за топлинна енергия през процесния период с включен ДДС са фактурираните ежемесечно от „.....” ЕАД прогнозни суми, коригирани с тези, изчислени от фирмата за дялово разпределение при извършване на дяловото разпределение, и възлизат на сумата от 4226,16 лева. В определената главница за топлинна енергия през исковия период не са включени суми, дължими на фирмата за дялово разпределение за отчет на уредите и изготвяне на изравнителните сметки. Ищецът „.....” ЕАД е начислявал суми за топлинна енергия, изчислявани съгласно действащите през процесния период нормативни актове. При направената от вещото лице проверка се установява, че изчисленията на технологичните разходи от работата на съоръженията в абонатната станция са извършвани съгласно действащите нормативни разпоредби и са отчислявани ежемесечно от отчетената по общия топломер топлинна енергия преди нейното разпределение. Процесната абонатна станция топлозахранва на сградата-етажна собственост с адрес ж.к.”.... Постъпилата топлинна енергия се измерва с монтирания общ топломер. Общият топломер подлежи на задължителен метрологичен контрол на първоначална и периодични проверки за сметка на техните собственици (чл.51, ал.2, т.1 от Наредба 16- 334/2007г.), в съответствие със Заповед № А-73 от 03.04.2003г. на ДАМТН и на основание чл.43, ал.4 от Закона за измерванията. Вещото лице посочва, че от предоставените му документи може да се направи извод, че общият топломер преди, по време и след процесния период е преминавал на метрологична проверка през две години, съгласно изискванията на ДАМТН.

Метрологичните проверки са извършвани от фирми, лицензирани от Агенцията.

Съгласно заключението на съдебно-счетоводната експертиза (на лист 79-83), което съдът кредитира като компетентно изготвено и обосновано, при извършена проверка в счетоводството на ищеца не са установени данни за постъпили суми за покриване на начислените суми за процесния период. Общият размер на неплатените суми за имота за периода 01.05.2017 г. – 30.04.2017 г. възлизат на 4259,08 лева, от които по Обща фактура от 31.07.2018 г. за периода 01.05.2017 г. – 30.04.2018 г. - 1566,06 лева, по Обща фактура от 31.07.2019 г. за периода 01.05.2018 г. – 30.04.2019 г. – 2667,16 лева, и за цена на услугата „дялово разпределение“ – 32,86 лева. При извършена проверка в ищцовото дружество по партида № ... с титуляр Д. Ж. Е. на адрес: гр., се установява, че за периода 01.05.2017 г. – 30.04.2019 г. са фактурирани 4042,00 лева, от които 2174,90 лева за топла вода и 1867,10 лева за отопление. Размерът на законната лихва върху главницата от 4259,08 лева, считано от изпадане на ответника в забава до 15.10.2020 г. е в размер на 597,71 лева.

Съдът, като прецени поотделно и в съвкупност събраните по делото доказателства и обсъди доводите на страните, съгласно разпоредбите на 235 ГПК, установи следното от правна страна:

Предявени са по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК обективно кумулативно съединени установителни искове с правна квалификация по чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД.

По иска с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ за цената на доставена топлинна енергия:

По този иск в тежест на ищеца е да докаже съществуването на облигационно правоотношение между страните през исковия период с предмет – доставка на топлинна енергия за битови нужди; качеството на ответника на клиент на топлинна енергия за битови нужди през исковия период; че до процесния имот, който е топлоснабден, е доставена топлинна енергия на стойност претендираната сума; че през исковия период е

извършвана услугата дялово разпределение, както и че стойността ѝ възлиза на претендираната сума.

Първата предпоставка за основателност на иска по чл. 79, ал. 1 ЗЗД, във вр. с чл. 150 ЗЕ, е наличието на валидно възникнало договорно правоотношение между страните за продажба и доставка на топлинна енергия на основание чл. 149 ЗЕ.

Продажбата на топлинна енергия от топлопреносното предприятие на клиенти на топлинна енергия за битови нужди се осъществява при публично известни общи условия, предложени от топлопреносното предприятие и одобрени от ДКЕВР, на основание чл. 150 ЗЕ. Съгласно чл. 153, ал. 1 ЗЕ, всички собственици и титуляри на вещно право на ползване в сграда – етажна собственост, присъединени към абонатна станция или към нейно самостоятелно отклонение, са клиенти на топлинна енергия и са длъжни да монтират средства за дялово разпределение по чл. 140, ал. 1, т. 2 на отоплителните тела в имотите си и да заплащат цена за топлинна енергия при условията и по реда, определени в наредбата по чл. 36, ал. 3 ЗЕ. На основание чл. 153, ал. 6 ЗЕ, клиентите в сграда – етажна собственост, които прекратят топлоподаването към отоплителните тела в имотите си, остават клиенти на топлинната енергия, отдадена от сградната инсталация и от отоплителните тела в общите части на сградата.

В конкретния случай, при съвкупната преценка на представените по делото доказателства – Договор за продажба на държавен недвижим имот по реда на Наредбата за държавните имоти (лист 117), списък на етажните собственици (л.24) и удостоверения за наследници (на лист 114 и 115)) съдът прием за установено следното: на 06.11.1990 г. ... са придобили чрез покупко-продажба правото на собственост върху процесния топлоснабден имот с адрес: гр. в режим на съпругеска имуществена общност на основание чл. 19, ал. 1 СК от 1985 г. След смъртта на Иван Николов Козарев на 25.07.2002 г. съпругеската имуществена общност е прекратена на основание чл. 26, ал. 1 СК от 1985 г. и на основание чл. 27 СК от 1985 г. ... е придобила $\frac{1}{2}$ идеална част от процесния недвижим имот, а на основание чл. 5, ал. 1 и чл. 9, ал. 1 ЗН $\frac{1}{2}$ идеална част е придобита по силата на наследствено правоприемство от съпругата на ... и сина му при равни квоти. Така до смъртта си на 02.03.2005 г. е притежавала $\frac{3}{4}$ идеални части от процесния недвижим имот,

а – $\frac{1}{4}$ идеална част от него. Със смъртта на на 02.03.2005 г. притежаваните $\frac{3}{4}$ идеални част от апартамента й на основание чл. 5, ал. 1 ЗН са придобити от синовете й – Д. Ж. Е. и при равни квоти. Следователно притежава $\frac{2}{3}$ от процесния апартамент, а ответникът Д. Ж. Е. – $\frac{1}{3}$ от апартамента. На основание чл. 30, ал. 3 ЗС всеки от съсобствениците отговаря за задълженията за имота съобразно частта си и ответникът Д. Е. следва да отговаря за $\frac{1}{3}$ от задълженията за топлинна енергия за процесния имот.

Съгласно заключението на съдебно-техническата експертиза начисляването на сумите от “.....” ЕАД по прогнозен дял и изчисляването на сумите след дяловото разпределение на топлинна енергия са извършени съгласно действащите към периода нормативни актове. Съгласно съдебно-техническата експертиза (л.78) стойността на реално потребеното количество топлинна енергия за процесния имот за периода 01.05.2017 г. – 30.04.2019 г. след извършване на дяловото разпределение, възлиза на 4226,16 лева.

Предвид изложеното, съдът намира, че предявеният иск следва да бъде уважен за сумата за $\frac{1}{3}$ от тази сума или **1408,72 лева**, а за разликата над 1408,72 лева до пълния предявен размер от 2113,11 лева искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Върху сумата от 1408,72 лева се дължи и законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 27.10.2020 г. до окончателното плащане.

По иска с правна квалификация чл. 79, ал. 1, пр. 1 ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ за цената на услугата „дялово разпределение“:

Съгласно чл. 139, ал. 1 ЗЕ разпределението на топлинната енергия в сграда-етажна собственост се извършва по система за дялово разпределение, като начинът на извършване на дяловото разпределение е регламентиран в ЗЕ и в действалата към процесния период Наредба № 16-334/06.04.2007 г. за топлоснабдяването, обн. ДВ, бр.34 от 24.04.2007 г. В отношенията между страните са приложими общите условия от 2016 г., като според чл. 22, ал.2 от същите клиентите заплащат на продавача стойността на услугата “дялово разпределение”, извършвана от избрания от тях търговец.

Съгласно чл. 36 от ОУ клиентите заплащат цена за услугата “дялово разпределение”, извършвана от избран от клиентите търговец, като

стойността ѝ се формира от посочените в т. 1 – 3 компоненти. С оглед изложеното съдът приема, че страните са се съгласили, че именно на ищцовото дружество следва да бъдат заплатени сумите за дялово разпределение на топлинна енергия за процесния период. Установява се, че от заключението на изслушаната по делото съдебно-техническа експертиза и от представената индивидуална справка за отопление и топла вода, че услугата е била извършвана през процесния период.

От заключението на съдебно-счетоводната експертиза (лист 83) се установява, че за периода 01.09.2017 г. – 30.04.2019 г. /20 месеца/ за имота като цена за услугата „дялово разпределение“ е начислена сумата от 32,86 лева, като съдът намира, че цена от 1,64 лева на месец за услугата „дялово разпределение“ не е прекомерна. Поради това, ответникът следва да отговаря за 1/3 от сумата 32,86 лева, или за 10,95 лева, до който размер искът следва да бъде уважен, а за разликата над сумата от 10,95 лева до пълния предявен размер от 16,43 лева искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен. Върху сумата от **10,95 лева** се дължи и законна лихва от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 27.10.2020 г. до окончателното плащане.

По иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за обезщетение за забава върху главницата за цена за топлинна енергия:

По този в тежест на ищеца е да докаже съществуването на главен дълг, изпадането на длъжника в забава и че дължимото обезщетение за забава е в размер на претендираната сума.

По отношение режима на забавата за дължими суми за топлинна енергия за периода са приложими Общите условия към договора, одобрени с Решение № ОУ-1 от 27.06.2016 г. на КЕВР, в сила от 13.08.2016 г. Съгласно чл. 33, ал. 1 от Общите условия от 2016 г., клиентите са длъжни да заплащат месечните дължими суми за топлинна енергия в 45-дневен срок след изтичане на периода, за който се отнасят. Лихва за забава обаче на основание чл. 33, ал. 3 вр. ал. 2 вр. чл. 32, ал. 3 от Общите условия от 2016 г. започва да се начислява единствено след 45-дневен срок след отчитане на средствата за дялово разпределение и изготвяне на изравнителните сметки от търговеца.

По делото не са представени общи фактури, но съгласно заключението на съдебно-счетоводната експертиза (л.82), което съдът кредитира, за задълженията за топлинна енергия за периода 01.05.2017 г. – 30.04.2018 г. е издадена обща фактура № .../31.07.2018 г. на стойност 1559,06 лева. Следователно законна лихва върху задълженията за топлинна енергия за периода 01.05.2017 г. – 30.04.2018 г. се дължи от 15.09.2018 г. На основание чл. 162 ГПК и при използване на калкулатора за изчисляване на законна лихва на НАП, съдът определи, че законната лихва, изчислена върху сумата от 1559,06 лева за периода 15.09.2018 г. – 12.03.2020 г. включително и след това от 15.07.2020 г. до 15.10.2020 г. (за периода от 13.03.2020 г. до 14.07.2020 г. лихва не се дължи съгласно ЗМДВИППП) се равнява на 276,32 лева.

Съгласно експертизата за задълженията за периода 01.05.2018 г. – 30.04.2019 г. е издадена обща фактура № .../31.07.2019 г. на стойност 2667,16 лева. Следователно законна лихва върху задълженията за топлинна енергия за периода 01.05.2018 г. – 30.04.2019 г. се дължи от 15.09.2019 г. На основание чл. 162 ГПК и при използване на калкулатора за изчисляване на законна лихва на НАП, съдът определи, че законната лихва, изчислена върху сумата от 2667,16 лева за периода 15.09.2019 г. – 12.03.2020 г. включително и след това от 15.07.2020 г. до 15.10.2020 г. (за периода от 13.03.2020 г. до 14.07.2020 г. лихва не се дължи съгласно ЗМДВИППП) се равнява на 202,28 лева. Така общият размер на задълженията за мораторна лихва върху главницата за топлинна енергия възлиза на сумата от 478,60 лева, като ответникът следва да отговаря за 1/3 от задължението или за сумата от **159,53 лева**, до който размер искът следва да бъде уважен, а за разликата над 159,53 лева до пълния предявен размер от 295,41 лева и за периода 13.03.2020 г. – 14.07.2020 г. искът следва да бъде отхвърлен като неоснователен.

По иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за обезщетение за забава върху главницата за цена за услугата „дялово разпределение“:

С общите условия, приложими към договора, не е регламентиран падеж на това задължение, поради което длъжникът изпада в забава след покана – арг. чл. 84, ал. 2 ЗЗД. Ищецът не твърди и не установява да е отправил до

ответника поканана за заплащането на цената на тази услуга, с което действие да го е поставил в забава. Поради това, предявеният иск за обезщетение за забава върху цената на услугата „дялово разпределение“ е неоснователен и следва да бъдат отхвърлен.

По разноските:

При този изход на спора право на разноски има ищецът съразмерно на уважената част от исковете, който е поискал присъждане на такива с исковата молба.

Ищецът доказва разноски в исковото производство в размер на 48,57 лева за платена държавна такса (платено нареждане на лист 43 по делото), 10 лева държавна такса за издаване на съдебни удостоверения (платежно нареждане лист 105), 400 лева депозит за изготвяне на съдебно техническа-експертиза (платежни нареждания на лист 62 и 106), 300 лева депозит за изготвяне на съдебно-счетоводна експертиза (платежни нареждания на лист 61 и 107) и 100 лева юрисконсултско възнаграждение, определено от съда по реда на чл. 78, ал. 8 ГПК, или общо 858,57 лева. За заповедното производство ищецът доказва разноски за 48,57 лева държавна такса (платежно нареждане на лист 10 от ч.гр.д. № 52335/2020) и 20,50 лева юрисконсултско възнаграждение, или общо 69,07 лева. Съразмерно на уважената част от исковете ответникът следва да бъде осъден да заплати на ищеца сумата от **558,33 лева** разноски в исковото и **44,92 лева** разноски в заповедното производство.

Така мотивиран, Софийски районен съд

РЕШИ:

ПРИЗНАВА ЗА УСТАНОВЕНО по предявени по реда на чл. 422, ал. 1 ГПК от „.....“ ЕАД, установителни икове с правно основание чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ и чл. 86, ал. 1 ЗЗД, че **Д. Ж. Е.**, ЕГН: *****, с адрес: гр. ..., **дължи** на „.....“ ЕАД, ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. ..., следните суми: **1408,72 лева** – главница, представляваща стойност на незаплатената топлинна енергия за

периода 01.05.2017 г. до 30.04.2019 г., сумата от **159,53 лева** - мораторна лихва за забава за периода 15.09.2018 г. – 12.03.2020 г. и 15.07.2020 г. - 15.10.2020 г., сумата от **10,59 лева** – главница за дялово разпределение за периода 01.09.2017 г. до 30.04.2019 г., ведно със законната лихва върху двете главници, считано от датата на подаване на заявлението за издаване на заповед за изпълнение – 27.10.2020 г. до окончателното изплащане на сумите – част от задължения, за които е издадена заповед за изпълнение по чл. 410 ГПК по ч.гр.д. № 52335/2020 г. по описа на Софийски районен съд, 148. състав:

ОТХВЪРЛЯ иска с правна квалификация чл. 79, ал. 1, предл. първо ЗЗД вр. чл. 150 ЗЕ за главница за незаплатена топлинна енергия **за сумата над 1408,72 лева до пълния предявен размер от 2113,11 лева**; иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за мораторна лихва за забава за периода 13.03.2020 г. – 14.07.2020 г. и **за сумата над 159,53 лева до пълния предявен размер от 295,41 лева** и иска с правна квалификация чл. 86, ал. 1 ЗЗД за мораторна лихва върху главницата за услугата „дялово разпределение“, изчислена за периода 31.10.2017 г. – 15.10.2020 г.

ОСЪЖДА Д. Ж. Е., ЕГН: *****, с адрес: гр. ... **да заплати на „.....“ ЕАД**, ЕИК: 831609046, със седалище и адрес на управление: гр. ..., сумата от **558,33 лева** разноси в исковото и **44,92 лева** разноси в заповедното производство съразмерно на уважената част от исковите.

Решението е постановено при участието на трето лице – помагач - „.....“ ООД на страната на ищеца – „.....“ ЕАД.

Решението подлежи на обжалване пред Софийски градски съд в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Софийски районен съд: _____